

Amerika förr och nu

årsmagasin 1869

Amerika i våra dagar

Det gick efter inbördeskriget som efter 1812 års krig: såren som det slagit grodde hastigt igen och voro snart alldeles läkta. Amerika utgick ur den förödande kampen starkare än någonsin, och dess historia har sedan dess varit historien om en stadigt fortgående, om också ej alldeles oafbruten uppblomstring. Negern och mulatten i Förenta staterna voro nu fria män, men ännu ej medborgare. Det blefvo de först genom en kongressakt af den 8 april 1866, vorden lag trots ett envist motstånd från presidenten Andrew Johnson, hvilken sin egenskap af vice president vid Lincolns död intagit hans plats. Hela Johnsons presidenttid (1865?1869) är för öfrigt en oafbruten strid med kongressen och hans eget kabinetts rörande ordnandet af förhållandena i Södern, rekonstruktionen, som det kallades, af för detta slafstaterna.

Det folklif som nu rör sig på stränderna af dessa floder, den kultur som nu utbreder sig på slätt och i dal, söder som i norr, landskapets hela karakter, huru ofantligt annorlunda nu än förr!

Presidenten, själv bördig från Södern, ehuru unionist, ville genast och utan alla villkor återupptaga dessa stater som fullberättigade medlemmar af unionen, medan kongressen å andra sidan först då ville återgiva dem deras gamla rättigheter sedan de antagit amendementen till författningen om slafveriets upphäfvande och den färgade befolkningens likställighet i politiska rättigheter med den hvita. Striden antog till slut en så våldsam karakter, att kongressen för första gången i unionens historia begagnade sig af sin konstitutionella rätt att ställa presidenten under åtal för brott mot Förenta staternas lagar. Johnson blef visserligen frikänd, men rekonstruktionsverket fortgick trots honom, den ena sydstaten efter den andra inrättade sin styrelse i öfverensstämmelse med den nya ordningen, och i början af 1871 voro alla staterna

åter representerade kongressen.

Det dröjde dock ännu länge innan verkligt ordnade förhållanden inträdde i de gamla slafstaterna. De förra slafvarne måste länge med militärmakt skyddas mot sina forna herrars hämd. Ofta hjälpte ej heller den, och de senare, som slöto sig tillsammans i hemliga sällskap, funno endast allt för många tillfällen att släcka sitt oförsonliga hat, nu så mycket vildare sedan de färgade, hvilka naturligtvis som en man voro republikaner, genom sitt öfverväldigande antal bestämde utgången af alla val.

En obeskriflig förvirring rådde på detta sätt länge dessa olyckliga stater, och de funnos som spådde, att Södern aldrig mer skulle kunna resa sig ur den ruin hvaret det fallit. Denna spådom har helt och hållet kommit på skam. Södern och de forna slafstaterna i allmänhet ha blomstrat upp till en

